

מכתבים להמערכת

להורים כותב הוא בהתלהבות על הישי"ב
בה, ועל הרושם שעשתה עליו הסביבה
החדשה. עובדה, שכדאי שהמבקרים התמי"ד
דיים יזכרוה.

א.

הקהל בתל אביב קיבל בסיפוק רב את
הידיעה, שבחזרה בין העירייה ובין הקו"א
אופרטיבים של האוטובוסים הביצעירוניים,
עם עברם לתחנה המרכזית החדשה, הוכנס
סעיף על שמירת השבת במילואה.

ואמנם, פרט למקרים בודדים, נשמר
הסעיף הזה בתחנה. אבל מחוץ לרצוף
התחנה, מתחללת השבת באופן גס, נורא,
אוטובוסים מעלים ומורידים נוסעים ליד
התחנה ואף במגרש הריק השייך לעירייה,
שהוקצה להרחבת התחנה. חילול שבת זה
ואינו ענין מקומי, אלא חילול שבת ארצי,
שכן אם אוטובוס המעלה נוסעים כאן ומו"ד
רידם במקומות אחרים, וכן להיפך, הרי
החילול בכל המקומות.

ולמה ראש העיר וחברי המועצה מרשים
חילול שבת כזה במקום ציבורי השייך
לעירייה? והרי גם מטעם החוק אסור
להעלות ולהוריד נוסעים באמצע הכביש,
ולמה לא ימנעו את התנועה הזאת באמצעים
חוקיים? והציבור הדתי היכן הוא שאינו
מגיב על מעשים מעין אלה.

הדבר צריך תיקון, ומיד בעוד הפירצה
בראשיתה.

ה ר ב י א נ ה ש ט נ צ ל

ב.

לא פעם אנו נפגשים בדברי ביקורת
חמורים על בתי הספר של ה"מזרחי". מבי"ד
אים "עובדות" על תלמיד פלוני שמזלזל
כתפילה ותלמיד אחר ש"התלמוד" שנוא
עליו וכדומה. רצוני להעיר למקטרגים הא"
לה שעל פי עובדות בודדות אין לשפוט
שאם ישנן הריקן יוצאות מן הכלל, וכנגדן
הרבה עובדות אחרות חיוביות בהחלט שלא
ללמד על עצמן יצאו אלא על הכלל וכלו.
עובדה אחת מעין אלו רצוני לטפר כאן:
במושבה ידועה לא דתית ביותר, שקיים
שם בית ספר עממי של ה"מזרחי". עפ"י
מקרה נרשם הילד לבית הספר הזה ושנה
שנה המשיך בלימודיו עד שגמרו. כיוון
שהילד הצטיין כל הזמן בלימודים, ויצו
ההורים למסרו לגימנסיה, אבל בשום אופן
לא מורם ה"מזרחי". לא כן חשב הילד.
בהשפעת מוריו החליט לעבור לישיבת.
כמובן, שההורים לא רצו אפילו לשמוע
על כך. אבל הילד עמד בתוקף על דעתו
וההורים הסכימו באין ברירה. עבר לאחת
הישיבות בירושלים ולומד. באחד ממכתביו